N°. 30. 1831.

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE.

Vrijdag, den 11 Maart.

DUITSCHLAND.

BERLYN, *den 4 Maart.* Volgens berigten uit Warschau, gedagteekend den 28 Februarij, heeft er eene bloedige veldslag, op den 24 en 25 dier maand, voor Praga plaats gehad, waarin de Polen zich manmoedig hebben verdedigd, en, zoo het schijnt, aanvankelijk, op den linkervleugel, eenige voordeelen hebben behaald, doch waarin ten laatste de Russen, door eenen geduchten aanval op den regtervleugel, de overwinning hebben bevochten. De Polen zijn, voor zoo veel men uit de niet zeer duidelijke berigten, welke de Warschauwsche bladen deswege mededeelen, op den 26 genoodzaakt, over den Weichsel terug te trekken en zich op Warschau te retireren, met achterlating alleen van zoo vele troepen aan de overzijde der rivier, als vereischt werden tot verdediging van Praga. De Poolsche Staats-Courant van den 26, geeft, wegens het gevecht van den 24, het navolgende berigt: « Eergisteren vond een schrikkelijke strijd aan gene zijde van den Weichsel plaats. Met het aanbreken van den dag begon het gevecht bij Bialolenka; een versch Russisch corps, hetwelk derwaarts was opgerukt, werd ganschelijk verstrooid en verloor daarbij vijf stukken geschut. De veldmaarschalk *Diebitsch*, die, behalve de corpsen van de generaals *Pahlen*, *Rosen* en *Geismar*, ook dat van Vorst *Schachoffskoy* aan zich had getrokken, had het voornemen, zich eenen weg naar Warschau te banen. Hij ving dus den strijd met eene groote overmagt aan. Op onzen regtervleugel vloog een wagen met granaten, midden in een cavalerie regement, in de lucht, en bragt ons een aanmerkelijk nadeel toe. Onze linkervleugel en ons centrum trokken nu insgelijks naar Grochow. In deze stellingen bevonden zich beide legers des avonds. Van onze zijde werden de generaal *Chlopicki* (de gewezen Dictator), door een kanonskogel aan den voet, en de generaal *Zymirski* doodelijk gewond; de laatste stierf nog dienzelfden dag. De vijand had evenwel van zijne zijde ook geen onbeduidend verlies; vier zijner generaals, twee regementen infanterie en een regement curassiers werden gedood en vernield; eene batterij deels genomen, deels vernageld. *Zeven maal* achter een werd ons leger aangegrepen. De generaal *Krukewicki* voerde het bevel aan onze zijde."

In een ander blad leest men omtrent het gevecht van den 25, dat hetzelve niet minder hevig was dan op den vorigen dag. Het getal van gewonden en gesneuvelden, van de Poolsche zijde, wordt door dat blad, op 2 of 3000 gesteld. « De dag van gisteren," zegt een Warschauwsch blad van den 27, « ging tamelijk rustig voorbij. Daar de opperbevelhebber het noodzakelijk geoordeeld had, *een deel der gewapende magt op den linker Weichsel-oever over te brengen, zoo zijn in Praga slechts zoo vele troepen achtergebleven, als volstrekt noodig zijn, om den vijand terug te houden*, die zich op dien dag in geenen strijd scheen te willen inlaten. Den geheelen dag door, branden de gebouwen van het ongelukkige Praga, die door onze armee hadden moeten in brand gestoken worden, om zich voor de wallen, die zich voor de bruggen bevinden, een vrij veld te openen." Ook den 27 is er, volgens dat zelfde blad, niets van gewigt voorgevallen, en hebben zich alleen eenige Kozakken voor Praga vertoond, die evenwel spoedig door het kanon van daar zijn verdreven.

De opperbevelhebber van het Poolsche leger, Vorst *Radziwill*, heeft, hetgeen in deze oogenblikken hoogst opmerkelijk is, zijn gebied nedergelegd. Waaraan zulks toe te schrijven zij, is tot hiertoe onbekend. Misschien moet de oorzaak hiervan wel gezocht worden in de ontevredenheid over den uitslag van den strijd op den 24 en 25. Hij is vervangen geworden door den generaal *Skrzynecki*, die als zoodanig door den Rijksdag is benoemd, en die tevens tot opperbevelhebber van de nationale garde van het Koningrijk is verheven.

In de vereenigde zitting der beide kamers van den Rijksdag, op den 26, is genoemde generaal tot opperbevelhebber benoemd. Tevens heeft een der leden verzocht, dat de plaats zou bestemd worden, waar, indien de kamers mogten genoodzaakt worden, Warschau te verlaten, dezelve zich zouden vereenigen. Een ander lid meende, dat men eerst in overweging moest nemen, of die noodzakelijkheid thans alreeds bestond; over welk nader voorstel de rijksdag zich in geheim comité heeft gevormd. Uit dit verhandelde kan men opmaken, dat de nood hoog geklommen was, en er bij velen de vrees bestond, dat Warschau welhaast in handen des vijands zou vallen.

Van den 5. Onze *Staats-Courant* van heden deelt volstrekt geene nadere tijdingen uit Warschau mede. Ook de overige Duitsche dagbladen bevatten deswege niets verders. (Intusschen is alhier (in 's Gravenhage) de tijding, waaraan door sommigen volkomen geloof gehecht wordt, in omloop, dat Praga door de Russen, den 28 Februarij, stormenderhand is ingenomen, en dat de ingezetenen van Warschau, dien ten gevolge, eene deputatie aan den Russischen opperbevelhebber, *Diebitsch*, gezonden hebben, met de verklaring, dat zij begeerden zich te onderwerpen.)

FRANKRIJK.

PARYS, *den 4 Maart.* Z. M. heeft den buitengewonen Pruissischen gezant, den heer *von Humboldt*, in een bijzonder gehoor ontvangen.

— De admiraal *Verhuell* is tot Fransch gezant bij het hof van Pruissen benoemd.

— De kamer der pairs is teruggekomen van haar besluit, om, ter zake van de mededeeling, nopens de Belgische aangelegenheden en de weigering van de kroon voor den hertog *van Nemours*, aan Z. M. een dankadres aan te bieden. De commissie, aan welke het opstellen van dit antwoord was opgedragen, en welke, in de zitting der pairs van eergisteren, bij monde van den hertog *de Broglie*, heeft rapport gedaan, was, namelijk, van oordeel, dat het niet voegzaam was; door een' adres aan den Koning te antwoorden, niet op eene Koninklijke boodschap, maar slechts op eene ministeriële mededeeling; op een verslag, door een minister, wegens eenige handelingen van zijn departement, gedaan. Daarbij kwam nog, dat die mededeeling niet een volledig overzigt van de Belgische zaak, met bijvoeging van de vereischte stukken en bescheiden, was, welke niet konden worden overgelegd, omdat de onderhandelingen nog niet waren geëindigd; zoodat het der commissie voorkwam, dat men in allen gevalle, geen juist gevoelen over de Belgische zaak zou kunnen uitbrengen. Zij stelde dan ook om al deze redenen voor, dat er geen adres zou worden aangeboden. De rapporteur sprak in zijn verslag wijders over de laatste bewegingen, en drukte zijne smart en verontwaardiging over dezelve, en nog meer tegen de aanleggers daarvan, uit. Het denkbeeld van sommige leden, om in het adres over de buitenlandsche zaken ook het leedwezen van de kamer over die gebeurtenissen te kennen te geven, kon de commissie niet goedkeuren, dewijl zij in een adres, waarin uit- en inwendige aangelegenheden vereenigd werden, onoverkomelijke zwarigheden zag.

De heer *Lainé* vatte daarop het woord op, om te betoogen, dat de schuldigen, die aan Frankrijk de dagen van Februarij hadden berokkend, opgespoord en gestraft moesten worden; doch hij keurde, van den anderen kant de menigvuldige, en, zoo hij zeide, onwettige huiszoekingen bij de leden van zekere partij af, als schendende het regt van eigendom.

De generaal *Sebastiani*, minister van buitenlandsche zaken, liet zich hierop aldus hooren:

« Ik moet mijn' edelen vriend, den tolk uwer commissie, dank zeggen, dat hij, met evenveel duidelijkheid als omzigtigheid, de mededeelingen heeft ontvouwd, welke het bestuur gemeend had aan beide de kamers te moeten doen. Hij heeft te regt aangemerkt, dat, wanneer van de onderhandelingen vrede of oorlog afhangen, het onmogelijk was, dat de bescheiden aan het onderzoek der kamers konden onderworpen worden, omdat die een wezenlijk gedeelte van de onderhandelingen zelve uitmaken.

« Een groot beginsel is door een' mijner voorgangers daargesteld, door hem, die het eerst, na de roemrijke dagen van Julij, met het bestuur der buitenlandsche zaken belast werd. Dit beginsel, dat van niettusschenkomst, vroeger in Engeland verkondigd, is het beginsel van onafhankelijkheid en vrijheid der natiën. Wanneer men, onder voorwendsel van tusschenkomst, zijne naburen mag overweldigen; wanneer men, gevaar voorgevende, den oorlog kan brengen bij een volk, dat u niet beleedigt, dan houdt alle vrijheid, alle onafhankelijkheid op; doch de Fransche regering, dit beginsel als grondslag, als regel van hare staatkunde aannemende, heeft nooit gemeend afstand te doen van het regt, om er de toepassing van te onderzoeken.

« Die toepassing, mijne heeren! dit onderzoek stellen eene regering, eene natie in staat, om de belangen des lands naauwkeurig in het oog te houden. Wanneer het belang des lands met diezelfde onafhankelijkheid overeenstemt, ondersteunt het die, is het nood, met de wapenen in de hand. Indien, integendeel, het belang des lands omzigtigheid, voorzorgen beveelt, is het noodzakelijk, zich niet dan na een rijp beraad te verklaren. (*Bijzondere blijken van aandacht en toejuichingen*).

« Wij hebben nimmer beweerd, dat wij tot aan de eindpalen der wereld alle volken zouden ondersteunen, die zich van het gezag, waaraan zij onderworpen zijn, trachtten los te maken; maar wij gelooven niet, dat een volk het regt heeft, gewapenderhand bij een naburig volk tusschen beide te treden, omdat dit beginsel, vroeger door het Heilig Verbond geheiligd, alle voortgangen van den menschelijken geest vernietigt en de onafhankelijkheid der natiën aanrandt. (*Bravo's!*)

« Een redenaar heeft den wensch geuit tot behoud van den vrede. Die wensch is door de regering gehoord; zij heeft tot hiertoe den vrede bewaard, en koestert het vertrouwen, dat zij al nog in Europa eenen duurzamen, vereerenden vrede zal handhaven. Hier doet zich als van zelve de gelegenheid aan de hand, u te zeggen, dat de Europesche kabinetten ons nog niet eene opening van voorstellen gedaan hebben, die niet overeenstemde met de eer en waardigheid van Frankrijk. (*Toejuichingen*).

« Ik zal mij niet ophouden met de gevoelens te ontleden, welke door eenige staatsmannen van een naburig land (Engeland), met betrekking tot België, zijn aan den dag gelegd. *België is een land, omtrent hetwelk Frankrijk nimmer zou toestaan* (en ik zeg dit opzettelijk), *dat eenige Mogendheid ooit, in eenig geval, kon tusschen beide treden, omdat België een gedeelte van de zekerheid van ons grondgebied uitmaakt, en het is dus dáár, dat de regtstreeksche werking van het gouvernement zich te allen tijde moet laten gevoelen, niet om tusschenbeide te komen, ten einde de vrijheid van dit naburig volk te beperken, maar om deszelfs onafhankelijkheid te verzekeren.* (*Toejuichingen.*)

« Het komt mij voor, dat de kamer de noodzakelijkheid heeft ingezien, om hare gevoelens uit te drukken over den binnenlandschen toestand, bepaaldelijk over de gebeurtenissen van Februarij ll., die alle weldenkenden des lands betreurd hebben. De door onzen godsdienst geëerbiedigde voorwerpen zijn geschonden, eenige bedienaren van den godsdienst zijn ge-

hoond; dit zijn daadzaken, die de harten van alle burgers, die al het heilige en cerbiedwaardige van den godsdienst gevoelen, met smart vervullen. Het oogenblik is thans gekomen, dat men openlijk en met de grootste rondborstigheid moet spreken. (*Hoor! hoor!*)

« Eene groote omwenteling is tot stand gekomen; ik wil hier weder geene aanleiding geven tot eene scherpe beraadslaging over de oorzaken, die dezelve hebben voortgebragt, maar deze omwenteling was schoon en zuiver. Gij hebt gezien, dat de vrijheid aan alle burgers verzekerd werd, dat zij met geen dier buitensporigheden is bezoedeld geworden, welke die groote staatsomkeeringen zoo dikwerf vergezellen. Dit kenmerk van edelmoedigheid heeft de regering getracht te bewaren. Éene gebeurtenis, waartoe de onvoorzigtigheid van eenige lieden de eerste aanleiding heeft gegeven, is in deze uitgestrekte maatschappij de openbare rust komen verstoren; maar het is u niet onbekend, dat er in alle maatschappijen, men moet het bekennen, wezens zijn, die steeds ter beschikking van alle onruststokers staan, en welke voorzorgen de regering moge nemen, is het onmogelijk alle wanorde tegen te gaan. Wanneer zij ten deze zich eenige verwijten heeft te doen, is het, dat zij niet zulke voorzorgen heeft genomen, als welke de burgers in hunne vrijheid, in de uitoefening zelve van hunnen godsdienst, zouden benadeeld hebben.

« Maar, zegt men, de wijkplaats der burgers is geschonden. Ja, mijne heeren! maar met de voorzorgen, met de vormen, die de wet gebiedt, met die beschermende vormen, welke de vrijheid en de veiligheid der ingezetenen waarborgen, zonder de zekerheid van den Staat in gevaar te brengen. De regering zou zich eenige verwijten hebben te doen, bijaldien de nasporingen alleen tegen eene partij, tegen eene enkele klasse van ingezetenen, gerigt waren; maar zij heeft dezelfde maatregelen aangewend tegen al degenen, die de openbare rust hebben zoeken te storen, en ik geloof, dat, in dit geval, de regering de goedkeuring verdient van eene kamer, die zich zoo verheven in bedoelingen, zoo edel in gevoelens toont.

« De regering heeft geoordeeld, dat de strikte uitvoering van de bestaande wetten genoegzaam moest zijn, om de openbare rust te verzekeren; zij zou zich niet dan met leedwezen verpligt zien, zich tot de kamers te wenden, ten einde van haar beteugelende wetten te vragen. Het strekt mij tot genoegen, hier voor de eerste maal het woord voerende, u de verzekering te kunnen geven, dat de regering ze niet zal noodig hebben."

Na langdurige toejuichingen, nam de graaf *de Portalis* het woord, die zich insgelijks tegen de aanbieding van een adres verklaarde. Vervolgens sprak de hertog *de Fitz-James* eene hoogst opmerkelijke en krachtige redevoering uit, waarin hij den tegenwoordigen toestand van Frankrijk, als zeer hagchelijk afschilderde, en waarin hij zich in het bijzonder sterk uitliet over de volksbewegingen van Februarij, en over de zwakheid, welke het ministerie, bij die gelegenheid, had betoond.

De heer *de Cazes* en de minister van marine verdedigden daarentegen de handelingen van het bestuur.

— De geruchten wegens eene verandering in het ministerie houden steeds aan.

De 3 per cent 54 fr. 80 cent.; de 5 per cent 89 fr.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den 10 Maart.* **Er is een nader protocol door de** Mogendheden, den 19 Februarij ll. geteekend. De uitvoerigheid van dit stuk belet ons, hetzelve heden in zijn geheel mede te deelen, doch wij zullen morgen zulks in een Bijvoegsel doen. Wij willen evenwel onzen lezers de slotbepalingen niet onthouden, welke van den navolgenden inhoud zijn:

1°. Dat de schikkingen, vastgesteld in het protocol van den 20 Januarij 1831, *fundamentele* en *onherroepelyke schikkingen* zijn, gelijk dezelve dit sedert derzelver oorsprong zijn geweest.

2°. Dat de onafhankelijkheid van België door de vijf Mogendheden niet zal erkend worden dan onder de voorwaarden, en binnen de grenspalen, die voortvloeijen uit de voormelde schikkingen van den 20 Januarij.

3°. Dat het beginsel van neutraliteit en onschendbaarheid van het Belgisch grondgebied, in de boven omschreven grenspalen, gehandhaafd wordt, en verpligtend is voor de vijf Mogendheden.

4°. Dat de vijf Mogendheden, getrouw aan derzelver verbindtenissen, zich het volle regt toekennen te verklaren, dat de Souverein van België, door zijnen persoonlijken toestand, moet voldoen aan het beginsel van het aanwezen van België zelf, en aan de zekerheid van de overige Staten; dat hij, zonder eenige voorbehouding, moet aannemen, gelijk Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, voor het protocol van 21 Junij 1814 gedaan had, al de fundamentele schikkingen, vervat in het protocol van den 20 Januarij 1831, en dat hij in staat moet zijn, het rustig genot daarvan aan de Belgen te verzekeren.

5°. Dat aan deze eerste voorwaarde voldaan zijnde, de vijf Mogendheden zullen voortgaan met door hunne bemiddeling en hunne goede diensten, eene wederzijdsche aanneming en eene gevolggeving daar te stellen aan de overige schikkingen, welke door de scheiding van België en Holland zijn noodzakelijk geworden.

6°. Dat de vijf Mogendheden het regt erkennen, volgens hetwelk de overige Staten zoodanige maatregelen zouden nemen, als zij noodig mogten oordeelen, om te doen eerbiedigen of te herstellen hun wettig gezag in al de hun toebehoorende landen, aangaande welke het bovenaangehaalde protest (van de Duitsche Bondsvergadering, omtrent Luxemburg) vorderingen maakt, en die gelegen zijn buiten het onzijdig verklaarde Belgisch grondgebied.

7°. Dat Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, zonder voorbehouding zijnde toegetreden, door het protocol van den 18 Februarij 1831, tot de schikkingen, betrekkelijk de scheiding van België en Holland, *iedere onderneming der Belgische autoriteiten op het grondgebied, hetwelk het protocol van den 20 Januarij Hollandsch verklaard heeft, zal aangezien worden, als eene hernieuwing van den worstelstrijd, aan welken de vijf Mogendheden besloten hebben paal en perk te stellen.*

— Gisteren is alhier aangekomen een aantal manschappen en paarden, bestemd voor de rijdende artillerie.

— Volgens eenen brief van den luitenant-generaal *Dibbets*, van den 4 dezer, had men te Maastricht berigt ontvangen, dat het legertje van *Mellinet* naar den kant van Thienen was afgetrokken. De zich daarbij bevindende artillerie, die tot nu toe te Maaseyk was gebleven, was naar Hasselt vervoerd, den weg over Dilsen nemende, in den omtrek van welke plaats eenig zwaar geschut in den modder was blijven steken.

— Berigten van Eindhoven melden, dat onder het 2de bataljon der 1de afdeeling eenige Nassausche soldaten het plan beraamd hadden, om tot den vijand over te loopen. Zij waren, naar men zegt, daartoe aangespoord geworden door een' Franschman, die hier in het land zijn bestaan en daarenboven nog een jaarlijksch pensioen van onzen Koning geniet. Een Zwitser, mede er toe aangezet, bleef getrouw aan zijnen pligt en openbaarde het verraad aan zijnen kapitein. Door den kolonel werden daarop de noodige maatregelen genomen, en het hoofd des complots nevens de meest schuldigen gevat. Na genoeg een dertigtal Nassauers zou er in betrokken zijn.

— Volgens brieven uit Aken, is de echtgenoot van den luitenant-generaal *Dibbets*, die zich sedert de laatste maanden in genoemde stad ophield, naar Maastricht terug gekeerd.

— De Belgische troepen, de zoogenaamde vrijwilligers daaronder niet gerekend, bestaan thans uit *tien* regementen infanterie, benevens een bataljon jagers. De cavalerie is zamengesteld uit twee regementen jagers, twee regementen lanciers en een regement curassiers. Van het laatstse is tot hier toe naauwelijks één eskadron uitgerust.

— Men verzekert, dat de adjudant van den Regent, *Rogier*, die uit Brussel vertrokken is, om, zoo het heette, de brigade van *Mellinet* in oogenschouw te nemen, in last zou hebben, die brigade te ontbinden. Te Aken wilde men weten, dat *Mellinet* den 4, op bevel van *Rogier*, was in hechtenis genomen.

— Het riviertje *de Vesdre*, nabij Verviers, is buiten zijne oevers getreden, en heeft groote schade, zoo in die stad zelve, als in de omstreken aangerigt. De communicatie tusschen Verviers en Aken is eenigen tijd gestremd geweest.

— De kolonels *Hane de Steenhuyze*, van Gent, en *Malherbe* van Luik, zijn, nevens *Rogier* en *Jolly*, tot adjudanten van den Regent benoemd.

— Volgens het Journal van Luxemburg, heerscht op het platte land van die provincie het nijpendste gebrek. Er hebben zich benden van behoeftigen gevormd, die des nachts in afgelegen huizen vallen en dezelve plunderen.

— Het nationaal Congres heeft het door den minister van finantien voorgedragen ontwerp van wet, wegens het doen van eene leening van *twaalf millioenen guldens*, na langdurige beraadslagingen, *aangenomen*, met weglating nogtans van de bepaling, nopens den verkoop der domeinen. Het Congres is den 6 dezer tot den 12 April geprorogeerd, met volmagt aan den president, om tegen dien tijd de leden te zamen te roepen, indien de omstandigheden zulks vorderen. Aan het gouvernement is dat zelfde regt toegekend.

De aangekondigde Promotie der Latijnsche school, heeft laatstleden Maandag, alhier plaats gehad. De tot de akademische lessen bevorderde jongeling L. A. J. Gericke, hield zijne redevoering: *de praecipuis quibusdam causis gloriae militaris Romanorum*, waarna hij, wegens zijne aanhoudende vlijt in het leeren der Geschiedenis, Fabel- en Aardrijkskunde, met eenen buitengewoon versierden prijs werd begiftigd. Insgelijks verkreeg hij eenen prijs voor de Wiskunde.

Voorts werden er prijzen uitgereikt, in de tweede orde der eerste klasse, aan Chr. J. Volck. In de derde orde der eerste klasse, aan C. G. Cobet, die ook den Griekschen prijs in deze klasse behaalde. In de tweede klasse, aan J. C. van de Kasteele, een Grieksche en een Latijnsche, H. W. H. Kist en J. Wigeri François. In de derde klasse, aan W. A. de Beveren, een Grieksche en een Latijnsche, E. S. Stein en W. H. Muller. In de bovenste orde der vierde klasse, aan H. J. Daames, een Grieksche en een Latijnsche, D. A. Junius van Hemert en M. J. Caan. In de vijfde klasse, aan L. Langeveld, H. Vollenhoven en J. P. Huygens, benevens een Grieksche, aan G. E. Reuther. In de bovenste orde der zesde klasse, aan J. J. François. In de onderste orde der zesde klasse, prijzen van aanmoediging aan Chr. W. Volcke, W. Wintgens, J. P. Stricker, N. J. B. Kappeyne van de Coppello, Chr. J. Vaillant, M. W. van der Jagt, A. B. Weidner, A. R. Visser, J. M. van Renesse en A. Baud.

Getuigschriften ontvingen, voor de *Geschiedenis:* in de eerste orde der eerste klasse, H. F. van den Bergh. In de tweede orde der eerste klasse, Chr. J. Volck en G. F. J. van den Bergh. In de derde orde der eerste klasse, C. G. Cobet, C. H. ter Winkel, W. C. C. Evertsen de Jonge en E. S. Stein. In de tweede klasse, J. Wigeri François. In de derde klasse, W. A. de Beveren en J. G. A. Chantepie de la Saussaye. In de bovenste orde der vierde klasse, H. J. Daames, D. A. Junius van Hemert en M. J. Caan. In de onderste orde der vierde klasse, H. Th. de Blaauw en Chr. Eikendal.

Voor de *Fabelkunde:* in de tweede klasse, H. W. H. Kist en A. A. J. Clant In de derde klasse, W. A. de Beveren, W. H. Muller, J. G. A. de Chantepie de la Saussaye en E. S. Stein. In de bovenste orde der vierde klasse, H. J. Daames, D. A. Junius van Hemert en M. J. Caan. In de onderste orde der vierde klasse, Chr. Eikendal, H. Th. de Blaauw, J. de Witte van Citters en Th. J. Holland.

Voor de *Aardrijkskunde:* in de vijfde klasse, H. Vollenhoven en G. E. Reuther. In de onderste orde der zesde klasse, Chr. W. Volcke, W. Wintgens, J. P. Stricker en M. W. van der Jagt.

Voor de *Wiskunde:* in de eerste orde der eerste klasse, P. C. L. Eikendal en H. F. van den Bergh. In de tweede orde der eerste klasse, Chr. J. Volck. In de derde orde der eerste klasse, C. G. Cobet, C. H. ter Winkel, W. C. C. Evertsen de Jonge en E. S. Stein. In de tweede klasse, J. C. van de Kasteele en H. W. H Kist. In de derde klasse, W. A. de Beveren en J. G. A. de Chantepie de la Saussaye. In de bovenste orde der vierde klasse, M. J. Caan. In de onderste orde der vierde klasse, H. Th. de Blaauw en J. de Witte van Citters. In de vijfde klasse, G. E. Reuther, A. Prins en W. L. Overduyn. In de bovenste orde der zesde klasse, J. J. François. In de onderste orde der zesde klasse, Chr. W. Volcke, J. P. Stricker en A. Schokker.

Deze Promotie werd met de gewone plegtigheid gevierd, en door een zeer fraai orchest grootelijks veraangenaamd en verlevendigd.

Te Scheveningen is bij de Commissie ter inzameling van de liefdegiften, ten behoeve der weduwen en weezen, van de met den storm van den 4 Februarij 1831, verongelukte visschersliedeu, vermeld in het *'s Gravenhaagsche Dagblad*, van den 14, en in de *Rotterdamsche Courant* van den 15 daaraanvolgende.

Bij *J. Pronk*, *Nz.*, ontvangen van een' heer uit 's Gravenhage, onder letter F, ... *f* 12.00
met last om er 's wekelijks 3 gulden aan de weduwen en weezen van uit te reiken, waar bereids aan wordt voldaan.

Bij denzelven van een' heer uit 's Gravenhage, onder de letter O. - 15.60
Idem van deszelfs Zoon, onder de letter Z. . . . . . . - 10.40
Idem van eene bejaarde jufvrouw uit 's Gravenhage, onder de letter N. . . . . - 10.40
Bij *M. Varkevisser*, van een' heer uit 's Gravenhage, onder de letters V. D. . . . . - 20.00
Bij denzelven van eene bejaarde weduwe uit 's Gravenhage, onder de letters M. V., eene coupon, n°. 95524, groot . . . . . - 12.37½
Bij *P. Varkevisser*, van jonkheer *van Schinne*, een halve gouden rijder . . . . - 7.00
Bij denzelven, van een' heer uit 's Gravenhage, onder de letter E. - 5.20
Idem van een heer uit 's Gravenhage, onder de letters V. C. V. D. S. - 2.60
Bij *D. Turfboer*, van een' heer uit Rotterdam, in een' brief, van den 23 dezer, onder de letters A. B., 2 coupons, n°. 276, *f* 5.00. en n°. 874, *f* 1.25, te zamen . . . . - 6.25
Bij *J. [illegible]*, van een' heer uit 's Gravenhage, onder de letters A. Z., 3 coupons, n°. 1070, 6826 en 8560, ieder groot *f* 1.23½, te zamen . . . . - 3.70½
Bij denzelven van een' onbekende uit den Briel . . . . - 20.00
Bij *T. de Jager*, *van Huybert Vrolyk*, bij hem ontvangen . - 3.00
Bij *A. Zuurmond*, van een' heer uit 's Gravenhage, in 2 zakken eenige grutten en erwten.

Bedragende alzoo de reeds ingekomene liefdegiften, in contanten *f* 128.53

Alzoo bij de droevig ongelukkige weduwen en weezen aan huis, door milddadige gevers, liefdegiften zijn ontvangen en van Scheveningsche ingezetenen, buiten de commissie, aan het huisgezin, weduwen en weezen, wekelijks 5 gulden wordt uitgereikt, waardoor dit betreurenswaardig huisgezin van het noodige wordt voorzien, en daardoor de smarten eenigzins wordt gelenigd, zal de commissie voor het tegenwoordige met goedvinden der weduwen, zeer bezuinigende uitreikingen doen, om in het toekomende meer duurzaam genot van deze liefdegiften te smaken.

De leden der commissie: *P. Varkevisser*, *J. Pronk*, *Nz.*, *M. Varkevisser*, *D. Turfboer*, *A. Zuurmond*, *J. Hoogenraad*, *T. de Jager*, *R. Zuurmond*, *S. Berkenbosch Blok en C. Varkevisser.*

Scheveningen, den 3 Maart 1831.

De ondergeteekenden, welke zich, bij aankondiging van den 9 Februarij, vereenigd hadden, tot het openen van inschrijvingen [illegible] een nationaal monument op te rigten, ter eere van den [illegible] *Speyk*, en om, zoo veel [illegible] betrekkingen en [illegible] van de kanonneerboot n°. 2;

Hebben thans de eer, hunne geëerde stadgenooten aan te kondigen, dat tot den 15 dezer maand, de lijsten ter inschrijving in de onderscheidene societeiten dezer stad, en in de koffijhuizen van de heeren *Volbracht* en *Smeets* ter teekening zullen gedeponeerd blijven, doch dat op dien dag dezelve zullen worden gesloten; blijvende intusschen, bij voortduring tot op dien tijd, ook de gelegenheid ter teekening geopend aan de huizen van de ondergeteekenden.

De ondergeteekenden vertrouwen, dat hunne geëerde stadgenooten, die hunne namen op deze lijsten nog niet mogten hebben gesteld, zulks nog binnen het voorschreven tijdsbestek zullen doen, vooral nu eene zoo nuttige strekking aan het op te rigten Gedenkteeken, de bouw van eenen *Vuurtoren*, welke den naam van *Jan van Speyk* zal dragen, gegeven is.

's Gravenhage, den 7 Maart 1831.

FABER VAN RIEMSDYK,
CANNEMAN,
E. B. VAN DEN BOSCH,
Kapitein-Luitenant ter Zee.
J. C. DE JONGE.

VROUWEN, KUNSTENAARS EN WERKMEESTERS!

Voor het Vaderland trokken onze dapperen te velde; voor het Vaderland bragten wij geldelijke offers; voor het Vaderland, hetwelk nog zoo vele behoeften heeft, vraag ik nog eenige uwer werken, ter verloting, vóór of op den EERSTEN APRIL eerstkomende, *vrachtvrij* te mogen ontvangen, en, ten einde de opbrengst der loten tot stijving van 's Rijks scheepskas te doen strekken.

Na het inkomen der werken zal eene openbare *Tentoonstelling* derzelve te Rotterdam plaats hebben, vóór de verloting, welke mede aldaar geschieden zal.

Rotterdam, den 2 Februarij 1831.

P. G. J. HOOG, *Advocaat.*
Zuidblaak, B. 3.

De Ondernemer der Diligence, *J. P. Koens*, heeft aangeboden, al de werken, welke met het opschrift: *voor de verloting der werken te Rotterdam*, te zijnen huize, in de Begijnenstraat, in 's Gravenhage, bezorgd worden, *om niet* over te brengen en de bewijzen van ontvang derzelve aan het verlangde adres te doen geworden.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.

Op Vrijdag, den 11 Maart 1831.

Ter benéfice van de Directeuren *Hoedt* en *Bingley*.

(*Doorloopend abonnement*).

ZEEROEM, dramatische en lyrische allegorie in twee afdeelingen, door *J. H. Grave*, waarin door mejufvrouw *Hoedt*, in het karakter der Hollandsche poëzij, een lierzang van den dichter *A. van der Hoop*, *Jr.*, zal worden gereciteerd, versierd met eene geheel nieuwe decoratie, voorstellende het springen der kanonneerboot n°. 2, voor Antwerpen, verder de tempel der onsterfelijkheid met deszelfs daarbij toepasselijk toestel door en onder opzigt van den heer *B. J. van Hove* geschilderd. Voorafgegaan van: DE VERWARRING, blijspel in vijf bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*.

THÉATRE ROYAL.

Samedi, 12 Mars 1831.

LA DAME BLANCHE, opéra comique en trois actes, paroles de M. *Scribe*, musique de M. *Boyeldieu*. Le spectacle sera terminé par: PLILIPPE, comédie mêlée de chant, par MM. *Scribe*, *Mélesville* et *Boyard*.

Lundi, 14 Mars. La première représentation de: l'apothéose de *van Speyk*, tableau enblématique, précédé d'un poëme en l'honneur du jeune héros.

AMORTISATIE SYNDICAAT.

De Agent van het Domein te 's Gravenhage, brengt bij deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat, uit hoofde eener gedeeltelijke vernieuwing van den weg der 1ste klasse, n°. 4, loopende door het 's Gravenhaagsche Bosch, de passage tusschen de Koningsbrug te 's Gravenhage en het Boschwachtershuis van en met den 14 Maart, tot en met den 2 April 1831, gesloten zal zijn; kunnende gedurende dien tijd, de traverse van af gemelden straatweg nabij het Boschwachtershuis naar den Bezuidenhoutschen weg gereden worden.

*** Wordt geadverteerd, dat alle Kramers [illegible] als buitenlieden, alsmede Chitsen- en Katoenkramers, welke gewoon zijn te komen op de 's Gravenhagsche Kermis of jaarmarkt, invallende den 6 Mei; zullen hebben zorg te dragen, vóór of uiterlijk op den 25 April aanstaande, schriftelijk van hunne komst kennis te geven aan den Markmeester *J. M. Pontier*, op de Prinsegracht, naast het Boterhuis, en tevens aan denzelven op te geven, met welke goederen zij ter kermis zullen komen; zullende degenen, die hierin nalatig blijven, alsmede zij, die zich aangegeven hebbende, op den 6 Mei, des voormiddags ten 10 ure, zich niet in persoen alhier bij den Marktmeester aanmelden, gehouden worden, van hunne plaats afstand gedaan te hebben; terwijl, wanneer iemand zijne plaats dit jaar niet mogt komen bezetten, dezelve echter verpligt zal zijn, mede daarvan gemelden Marktmeester, schriftelijk en *franco*, kennis te geven, zullende, bij nalatigheid van dien, voor het vervolg, over deszelfs plaats worden beschikt.

Dient, eindelijk, tot narigt van voors. kooplieden, dat het hun vrij staat, om met hunne eigene kramen of loodsen ter Kermis te komen, mits, vóór gemelden tijd, de grootte van dezelve opgevende, ten einde daarvoor de benoodigde ruimte worde opengehouden.

En zullen alle personen, welke, volgens de wet, verpligt zijn, zich van een patent te moeten voorzien, gehouden wezen, aan te toonen, dat zij daaraan hebben voldaan.

*** Mijne geliefde huisvrouw, J. M. VAN WICHEN, verloste heden, [illegible] *DOCHTER*.

'sGRAVENHAGE, J. H. GAADE.
den 6 Maart 1831.

*** Heden verloste, vrij voorspoedig, van eene welgeschapene *DOCHTER*, D. B. D. BOUMAN, geliefde huisvrouw van

HEUSDEN, C. VREEDE.
den 8 Maart 1831.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOTMAATSCHAPPIJ.

Voor de maand Maart.

Van Rotterdam naar Nymegen.	*Van Nymegen naar Keulen.*
15 Dingsdag, des morgens ten 4 ure.	16 Woensdag, des morgens ten 7 ure.
22 » » » » 6 »	23 » » » » 7 »
29 » » » » 4 »	30 » » » » 7 »
Van Keulen naar Nymegen.	*Van Nymegen naar Rotterdam.*
12 Zaturdag, des morgens ten 6 ure.	13 Zondag, des morgens ten 10 ure.
19 » » » » 6 »	20 » » » » 6 »
26 » » » » 6 »	27 » » » » 10 »

Van Rotterdam naar Londen, het fraaije Stoomvaartuig *de Batavier*, kapitein *D. Dunlop*.

Van Rotterdam naar Londen.	*Van Londen naar Rotterdam.*
15 Dingsdag, des morgens ten 11½ ure.	13 Zondag, des morgens ten 11 ure.
22 » » » » 5 »	20 » » » » 8 »
29 » » » » 11 »	27 » » » » 11½ »

152ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Getrokken in 's Gravenhage.

TWEEDE KLASSE. — *Vijfde Lijst.*

N°. 8881 . . . . *f* 2500
« 10321, 15648, 3332, ieder . . . . - 1000

BEURSPRIJS VAN EFFECTEN.

Te Amsterdam, Woensdag, den 9 Maart 1831.

Nederlanden,	Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f*	36[illegible] a 36[illegible]
	Uitgestelde dito			-	[illegible] a [illegible]
	Oorlogslasten			-	73½ a 74½
	Kansbiljetten			-	16 a 15⅞
	Steffen van uitgeloote dito			-	— a —
	Amortisatiesyndicaat	4½	pCt.	-	64¾ a 66¼
	Dito dito	3½	»	-	51 a 51½
	Domein Losrenten	2½	»	-	— a —
	Handelmaatschappij	4½	»	-	70¾ a 71¼
	Nederlandsche Bank	4	»	-	— a —
Frankrijk,	Op de Rescontre	5	»	-	— a —
	Dito	3	»	-	53½ a 55½
	Certificaten dito in Parys	3	»	-	— a —
Rusland,	Obligatien bij *Hope* en *Comp*	5	»	-	88½ a 89
	Dito (*Nieuwe*)	5	»	-	88½ a 89¼
	Inschrijving op het Grootboek	6	»	-	55 a 56¼
	Dito Certificaten	6	»	-	55 a 56¼
	Dito te Londen	5	»	-	— a —
	Dito te Hamburg	5	»	-	— a —
Pruissen,	Te Londen genegotieerd	5	»	-	— a —
Spanje,	Bij *Hope* en *Comp.* 1805, 1807	5½	»	-	40½ a 42
	Te Parys en te Londen 1822	5	»	-	12½ a 13

SCHIEDAM, *den 9 Maart.*

Jenever, het Nederlandsche vat, zonder fust . . . . *f* 22.50
Amst. proef, het » » » [illegible]
zonder de [illegible]

*** Ik haast mij, de onderstaande Advertentie, van *Charlestown, Zuid Carolina*, ontvangen, langs dezen weg bekend te maken, daarbij voegende, dat ik het mij tot eene aangename pligtvervulling zal rekenen, den hierbij belanghebbenden tot het gewenschte doel behulpzaam te zijn.

L. J. HERCKENRATH, *te Amsterdam, O. Z. Voorburgwal, n°. 53.*

K E N N I S G E V I N G.

Alzoo ANNA ELEONORA VAN RHYN, laatst gewoond hebbende binnen de stad Charleston, in Zuid-Carolina, Vereenigde Staten van Amerika, en aldaar overleden, bij haren uitersten wil eene beschikking gemaakt heeft, luidende als volgt:

« *Ik* geef en vermaak aan de in leven overblijvende kinderen van mijne Tante, die weleer gewoond heeft in 's Gravenhage, de som van vijf « duizend Dollars, om onder hen te worden verdeeld." En naardien de erfgenamen geregtigd tot het overschot des Boedels, nagelaten door welgem. *Anna Eleonora van Rhyn*, hunne regtsvordering hebben ingediend aan het Hooge Kanselarij Geregtshof van voorn. Staat van Zuid-Carolina, ten einde eene onderlinge verdeeling derzelve te doen plaats hebben; doch de Executeuren-Testamentair in gemelden Boedel, zich tegen die deeling hebben verzet, als begeerende zij vooraf de verzekering te erlangen, of zich *al* dan *niet* nog eenig persoon of personen in leven bevinden, welke op bovengemelde legaat zouden kunnen aanspraak maken; zoo is het, dat voorn. Geregtshof den ondergeteekenden Meester in regten bij denzelven Hove, heeft opgedragen onderzoek te doen of er eenig persoon of personen in leven zijn, die geregtigd zouden kunnen wezen, tot de voordeelen van bovengemelde beschikking door de testatrice *Anna Eleonora van Rhyn*, ter gunste van de kinderen harer Tante, weleer woonachtig in 's Gravenhage gemaakt, en heeft hem gelast, deswege verslag te doen in de zitting van dezen Hove, in Mei 1831.

Mitsdien wordt nu door den ondergeteekenden, aan elk en een ieder, dien het aangaat, van het bestaan des voormelden legaats of uiterste wilsbeschikking kennis gegeven; wordende dezelve hier bij tevens opgeroepen, om hunne aanspraak op het voorz. legaat in te dienen of zich aan te melden en hunne deelgeregtigheid blijkbaar te maken, ten zijnen burele in de stad Charleston, Staat van Zuid-Carolina voornoemd, vóór of op den eersten Maandag in Mei 1831.

CHs. M. FURMAN, *Meester in de Regten ter Kanselarij Hove.*

*** Op Maandag, den 14 Maart 1831, en volgende dagen, zullen, achter het Locaal der Stads Bank van Leening, in de Korte Lombardstraat, in 's Gravenhage, worden verkocht alle PANDEN, bestaande in Goud, Zilver, Linnen en Wollen, die verkoopelijk zijn van de maanden *July*, *Augustus* en *September* 1829, volgens daarvan geaffigeerde biljetten.

*** *B. SCHEURLEER*, Boekhandelaar in 's Gravenhage, zal, op AANSTAANDEN Maandag, den 14 Maart 1831, en volgende dagen, publiek te zijnen huize, verkoopen twee fraaije verzamelingen van BOEKEN, ATLASSEN en KAARTEN, benevens TEEKENINGEN, PRENTEN en PORTRETTEN, en voorts eene fraaije verzameling van PHYSISCHE, OPTISCHE, MECHANISCHE en andere INSTRUMENTEN, MUZIJKINSTRUMENTEN, RARITEITEN, GEDENKPENNINGEN en MUNTEN, NATURALIA'S, SCHILDERIJEN, zeer net gewerkte BOEKENKASTEN enz. Waarvan de Catalogus bij bovengemelden te bekomen is.

*** Een ONGEHUWD PERSOON, van goeden huize, oud 32 jaren, de noodige bewijzen van bekwaamheid en zedelijk gedrag voldoende kunnende produceren, verlangt geplaatst te worden op een Koopmans- of Administratiekantoor alhier, al ware het zonder salaris, zijnde hij in gezegde vakken reeds vroeger werkzaam geweest. Adres, met *gefrankeerde* brieven, onder letter A, bij den Boekverkooper *W. K. Mandemaker*, in 's Gravenhage.

*** Men vraagt in eene Apotheek alhier een geschikt JONGELING, tot leerling, in of buiten den kost. Nadere onderrigtingen, onder letter D, aan het Bureau van dit Dagblad.

*** TE HUUR, met 1°. Mei 1831, een groot ruim HUIS, op een' der beste standen van 's Gravenhage, voorzien van verscheidene groote vertrekken, alle behangen en van vele gemakken voorzien. Te bevragen bij den heer *Tengeler*, Mr. Schilder, in de Casuariestraat aldaar.

*** TE HUUR, om dadelijk te kunnen worden aanvaard, een HUIS en BUITENTUIN, genaamd *KLEIN ZANDVLIET*, gelegen op den Bezuidenhoutschen weg, nabij 's Gravenhage, met een ACHTERHUIS, en eenen vrijen uitgang hebbende in het 's Gravenhaagsche Bosch. Te bevragen bij den Notaris *T. Welborn Schepman*, in 's Gravenhage.

*** TE HUUR, tegen Mei, in de nabijheid van 's Gravenhage, een Huis, geheel of ten deele, met Bleekveld, Bloementuin len vrije wandelang in een' grooten Tuin. Echtelieden, zonder kinderen, verlangen in huur, tegen 1 Mei, 2 of 3 ongemeubileerde Kamers, in de nabijheid van den Vijverberg, in of buiten den kost. Te huur een of meer fraaije Kamers, mede met den kost, met Tuin en Koepel. Informatie bij *J. Mackenbach*, in het Halsstraatje.

*** De GEBROEDERS VAN CLEEF, in 's Gravenhage en te Amsterdam, geven uit: *P. KOSTER*, DE NEDERLANDSCHE VLAG, *Lierzang*, ten voordeele van de inschrijving, geopend door het *Genootschap Zeemanshoop*, voor de oprigting van een Nationaal Gedenkteeken aan J. C. J. VAN SPEYK, 8vo., à 20 centen.

*** Bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, Boekdrukker in 's Gravenhage, zijn van de gekomen en worden verzonden:

I. PROEVE *over de verantwoordelijkheid van Ministers en andere Ambtenaren*, door de Redactie van den *Standaard;* in groot 8vo, *f* 2.50

II. *Opwekking van Noord-Nederlands gezamenlijke Kerkleeraars, tot luide vermaningen tegen Sterke Dranken*, vooral *bij vochtig en koud weder* . . . . - 0.25

*** Heden wordt uitgegeven bij den Boek- en Plaatdrukker T. J. WYNHOVEN HENDRIKSEN, te Rotterdam, en alom: de TWEEDE (*met eenige bijvoegsels vermeerde*) DRUK van de *Beoordeelende beschouwing* van het gedrag en de verdediging van den Generaal-Majoor W. Grave VAN BYLANDT, laatstelijk Provinciaal Commandant van Zuidbraband, gedurende de eerste dagen van het oproer binnen Brussel; naar aanleiding eener door den Graaf in het licht gegevene Brochure. Prijs van dezen vermeerderden Druk 60 centen.

*** B E L A N G R IJ K B E R I G T.

Bij H. MOOLENYZER, Boekverkooper op het Rok-in bij de Beurs, n°. 155, te Amsterdam, wordt uitgegeven het *ware* afbeeldsel van den vereeuwigden Zeeheld, JAN CAREL JOSEPHUS VAN SPEYK. Hij verwijst de vrienden des Vaderlands aan zijne vorige Advertentien, omtrent genoemd afbeeldsel. De prijs op best Chineesch papier *f* 2, op best Velin *f* 1. Bij hem wordt tevens uitgegeven: het afbeeldsel van den, aan het overschot des overledenen Zeehelds bevonden *Rok*, thans aan de Lands Werf te Amsterdam berustende. Prijs 40 centen. En mede te bekomen bij *A. Bakhuysen*, Boekverkooper in 's Gravenhage.

*** Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker J. C. VAN KESTEREN, te *Amsterdam*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

I. DORING, (GEORGE) de Mumie van *Rotterdam*, een Geschiedkundig Romantisch Tafereel, uit den tijd der Spaansche Beroerten in de *Nederlanden*, twee Deelen compleet, met gegraveerden Titel en Vignet . . . . *f* 4.40.
Dit Werk is in deze dagen zeer belangrijk.

II. QUERNER, Wondertooneelen uit den Ouden Tijd, geschetst in eene reeks van Geschiedkundige Daadzaken, in één Deel compleet, met gegraveerden Titel en Vignet . . . . - 3.00.

III. FOKKE, (A.) Verzameling der Werken, 1ste, 2de en 3de Deel, bij inteekening, met Platen . . . . . - 4.60.
——— idem idem idem zonder Platen . . . . . - 3.60.
Het 4de Deel is ter perse, en zal spoedig volgen.

IV. CHRISTEMEYER, Belangrijke Tafereelen, uit de Geschiedenis der Lijfstraffelijke Regtspleging, en Merkwaardige Bijzonderheden, uit het Leven van Geheime Misdadigers; een twaalftal Verhalen, derde druk, met gegraveerden Titel en Vignet . . . . . . - 4.80.

V. VICTOR HUGO, Bug-Jargal of de Opstand der Slaven van *St. Domingo*, in het jaar 1791, één Deel compleet, met gegraveerden Titel en Vignet. . . . . - 2.40.

VI. De Vrolijke Schoenlapper, of de Wedergevondene Dochter, Blijspel met Zang . . . . - 0.45.

VII. Nieuwe Keur van Nuttige en Aangename Mengelingen, Jaargang voor 1830 . . . . - 3.60.

VIII. De Weegschaal voor 1830. N°. 1 à 16. Bijvoegsel tot N°. 12. . . . . - 7.45.

*** Bij J. VAN DEVENTER, in de Galanteriewinkel in het Noordeinde, *te 's Gravenhage*, is het Depot gevestigd der Tandmiddelen, bereid door Gebroeders NATHANS DENTZ, *Hof-Tandmeesters van Z. M. den Koning* en *HH. KK. HH. den Prins van* Oranje en *Prins* Frederik *der Nederlanden, enz., enz.*, als: 1°. *Paerelwassching* en *Tand Opiat*, dienende om het gebit te versterken, de Tanden en Kiezen te zuiveren en tot in den hoogsten ouderdom te conserveren, à *f* 2.50; 2°. Eene veritable *Montspoeling*, voor Scorbut, Blaauwschuit, Rhumatieke pijnen in den Mond en bijzonder tot het aangroeijen en versterken van het Tandvleesch, à *f* 3-; 3°. Een *Tandpoeder*, tot zuivering en wit maken der Tanden, à 50 cents; 4°. Een *Tand-Elixer*, om de Tanden ivoor- wit te maken, zonder het Glazuur te beschadigen of te benadeelen, à *f* 1.10; 5°. Poeder Dentifrice et Antiscorbutique à *f* 2; 6°. Een *Eau de Blanchard*, om Kies- en Tandpijn, Zinkings, enz., te verdrijven, à *f* 1.25. Deze *middelen* zijn met cachetten en circulairen, hoe zij gebruikt moeten worden, voorzien.

Nog is bij bovengemelde te bekomen: Het zoo gerenommeerde *Savon de Paris*, voor Zomervlakken, wegnemende, in korten tijd, alle Velonstekingen, Jeukingen, Sproeten, Puisten, Vlekken, roode Opdragtigheid, Schilferachtigen Uitslag in het aangezigt, of waar het geplaatst is; maakt die in het aangezigt zeer geel of bruin van verwe zijn, dat het vel sneeuwwit en aangenaam wordt; het fleschje met een berigt kost *f* 1. Deze middelen zijn ook te bekomen: te *Amsterdam*, bij de Gebroeders DENTZ, ten hunne huize, Kloveniersburgwal, n°. 32. *Amersfoort* B. Blankenberg, Boekverkooper; *Alkmaar* de Erven A. Sterk, Couranticrs; *Arnhem* D. K. Muller en Comp., Boekverkoopers in de Bakkerstraat; *Breda* H. van Dooren; *Bergen-op-Zoom* Verkouteren, boekv.; *Deventer* de Wed. van Heumen, in Galanteriewinkel; *Delft* J. Poelman, boekverkooper; *Dordrecht* J. Elckenbout, Jr., koopman in Galanteriewaren op de Voorstraat; *Goes*, C. Sprengeling; *Groningen* J. Croese, in Galanteriewaren, in de Zwanenstraat, het vijfde huis van de Groote Markt; *Gorinchem* J. van der Wal, boekv.; *Haarlem* C. Fuchter, in de Groote Houtstraat; *Hoorn* J. van Beek, Cz.; *'s Hertogenbosch* E. Lion en Zonen, Courant; *Heerenveen* G. Hessel; *Kampen* C. J. Boele, kruidenier en kaarsenmaker; *Leyden* Theodos. Obelt, in de Galanteriewinkel; *Leeuwarden* H. van Tuinen, in de Groote Houtstraat; *Middelburg* de Gebrs. Abrahams, Couranticrs; *Nijmegen* de Gezusters Labée, in de Groote Straat; *Rotterdam* G. Glaser, Instrument- en Messenmaker, in de Hoofdsteeg, L., n°. 119; *Schiedam* J. H. Sweben, Boekv.; *Utrech* Küller, in de Galanteriewinkel, over het Stadhuis; *Vlaardingen* R. Kikkert, Boekv.; *Zaandam* J. Groot en Comp., Boekv.; *Zutphen* F. C. Oeffelman, Boekv., op de Markt; *Zwolle* G. Louwerens, koopman in Galanteriewaren, in de Dieterstraat; en te *Zierikzee* bij Tachi, koopman in Galanteriewaren.

In 's Gravenhage, bij P. E. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 119.

N°. 30*. 1831.

BIJVOEGSEL TOT HET

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE

van Vrijdag, den 11 Maart.

De STAATSRAAD, BURGEMEESTER der stad 's GRAVENHAGE, waarschuwt, bij deze, alle belanghebbenden, om hunne nog niet geviseerde Recepissen uit de geldleening van 22 November 1830, ten kantore van de Ontvangers te dezer stede afgegeven, alsnog onverwijld te doen viseren op Dingsdag aanstaande, zijnde de 8, of Dingsdag daaraanvolgende, zijnde de 15 Maart, als na welken tijd de hiertoe gefungeerd hebbende Commissie derzelver zittingen zal eindigen.

's Gravenhage, den 5 Maart 1831.

COPES VAN CATTENBURGH.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den 11 Maart.*

Het gerucht, dat, sedert een paar dagen, hier ter stede in omloop was, en bij sommigen geloof vond, als of Praga, den 28 Februarij, door de Russen stormenderhand zou ingenomen zijn, wordt *stellig*, door tijdingen uit Warschau zelve, van den 1 Maart, en door berigten van de Poolsche grenzen, van den 2 dezer, wedergesproken. Het blijkt thans, dat er sedert den veldslag van den 24 en 25 geene gevechten hebben plaats gevonden, en dat de Russen ook niet voornemens zijn, Praga vooralsnog met geweld aan te tasten. De Pruissische Staats-Courant houdt het navolgende berigt in, hetwelk, als uit een zeer goede bron afkomstig mag aangenomen worden:

« Volgens bijzondere berigten uit Warschau, is het Russische leger grootendeels naar Plock en een gedeelte van hetzelve naar Gora gemarcheerd, terwijl voor Praga slechts een observatieleger is achtergebleven. Men houdt de overblijfselen van het Poolsche leger niet meer voor sterk genoeg, om nog eenmaal slag in het open veld te kunnen aanvaarden. Het verlangen der burgerij van Warschau, om de stad niet aan verwoesting prijs te geven, openbaart zich, volgens diezelfde berigten, steeds luider; de heerschende partij der opgewondenen schijnt evenwel het tot het uiterste te willen doen komen, en vindt een' grooten steun in de tegenwoordigheid van het leger."

Uit dit berigt kan men opmaken, dat de opperbevelhebber van het Russische leger, de veldmaarschalk *Diebitsch*, die zich, volgens andere tijdingen, aan het hoofd bevindt van het legercorps, dat naar Plock getrokken is, in der daad, gelijk vroeger reeds gemeld is, het voornemen heeft, om, nu aan de Poolsche armee een gevoelig verlies is toegebragt, geen noodeloos bloed noch noodeloozen tijd te verspillen, in het aantasten van Praga, maar dat hij op twee punten (Plock en Gora) de rivier de Weichsel zal overtrekken, van beide kanten Warschau in den rug zal vallen, en aldus die stad zal dwingen tot erkenning van het wettig gezag.

Te Warschau zijn allerlei maatregelen tot verdediging der stad genomen, waaronder er zijn, die eene geweldadige strekking hebben. Zoo is de gouverneur dier hoofdstad gemagtigd, om, wanneer de vijand in de nabijheid verschijnt, alle verdachte en onnutte personen uit de stad te kunnen verwijderen. Een krijgsraad, aan welker hoofd zich de gouverneur bevindt, is benoemd tot het onderzoeken en vonnissen van alle daden, welke voor het behoud der stad zouden kunnen nadeelig zijn. Het geregtelijk onderzoek van zulke misdaden moet binnen 24 uren afloopen, en de schuld of onschuld bij meerderheid van stemmen worden uitgewezen. Verder is aan den gouverneur opgedragen, om alles wat, binnen of buiten de stad, aan hare verdediging hinderlijk mogt zijn, te vernielen.

— Luidens officiële berigten uit Maastricht, van den 5, schijnen thans de Belgen ernstiglijk bedacht te worden, om terug te trekken tot de stellingen, op welke zij zich vóór den 27 November ll. bevonden.

— In ons nommer van heden hebben wij gezegd, dat men in Aken verhaalde, dat *Mellinet*, op last van *Rogier*, was in hechtenis genomen. In Breda werd beweerd, dat hij met vijf zijner officieren op de vlugt was gegaan, en de kas van zijn legercorps had medegenomen.

— De Fransche dagbladen, van den 5, behelzen weinig bijzonders. De kamers beraadslaagden bij voortduring over de verkiezingswetten. De pairs hadden de wet op de gemeenteraden genoegzaam eenstemmig aangenomen.

De aandacht was, te Parys, inzonderheid op twee onderwerpen van buitenlandsche aangelegenheid gevestigd. Het eene was de parlementsher-vorming in Engeland, die algemeen als zeer uitgebreid aangemerkt en door de hevige liberalen hoogelijk wordt toegejuicht. Men vreesde nogtans, dat het Britsch ministerie den kampstrijd tegen de magtige oppositie, die zich deswege had opgedaan, niet zou kunnen uithouden.

De andere zaak was de krijg in Polen. De berigten deswege den 5 te Parys ontvangen, gingen tot den 21 Februarij, en de vrienden der Polen vleiden zich toen nog steeds met een' gunstigen uitslag voor dezen.

De 3 per cent 55 fr. 95 cent.; de 5 per cent 89 fr.

Het protocol der vijf Mogendheden, van den 19 Februarij, waarvan wij in ons nommer van heden reeds de slotbepalingen gegeven hebben, luidt, volgens de jongste Fransche en Belgische bladen, aldus:

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland zich vereenigd hebbende, hebben hunne geheele aandacht gevestigd op de verschillende uitleggingen, die aan het protocol der Londensche Conferentie, van den 20 December 1830, en aan de voornaamste daarop gevolgde akten, gegeven zijn. De beraadslagingen der gevolmagtigden hebben dezelve geleid, om eenstemmig te erkennen, dat zij aan de gesteldheid der vijf Hoven, zoowel als aan de zaak van den algemeenen vrede, welke hunne eigene zaak en die der Europesche beschaving is, verschuldigd zijn, hier het groote beginsel van staatsregt te herinneren, waarvan de handelingen van de Londensche Conferentie steeds eene heilzame en onafgebrokene toepassing hebben aangeboden.

Volgens dit beginsel, van een' verheven' rang, verliezen de verdragen geenszins hunne kracht, welke ook de veranderingen zijn, die in de inwendige organisatie der volken voorvallen. Ten einde te oordeelen, welke toepassing de vijf Hoven aan dit beginsel gegeven hebben, ten einde de beschikkingen te waarderen, welke zij omtrent België genomen hebben, is het genoeg, om zich in het tijdstip van het jaar 1814 te verplaatsen.

Te dier tijde waren de Belgische provincien militair bezet door Oostenrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland, en de regten, welke deze Mogendheden over dezelve uitoefenden, werden volkomen, doordien Frankrijk van het bezit dierzelfde provincien afzag. Doch dit afzien van Frankrijk geschiedde niet ten voordeele van de Mogendheden, die België bezetteden. Het had daarbij een veel verhevener oogmerk. De Mogendheden, en Frankrijk zelve, gelijkelijk, toen zoo wel als nu, door geen belang in derzelver bedoelingen, ten aanzien van België, gedreven, bewaarden er de beschikking over en niet de Souvereiniteit, met het eenig oogmerk, om de Belgische provincien te doen medewerken tot de vestiging van een regtmatig evenwigt in Europa, en tot het behoud van den algemeenen vrede. Het was dit denkbeeld, dat bij derzelver verdere betrekkingen voorzat; het was dit denkbeeld, dat België met Holland vereenigde; het was dit denkbeeld, dat de Mogendheden er toe leidde, om van toen af aan de Belgen de dubbele weldaad te verleenen van vrije instellingen en eenen handel, die voor hen rijk aan voorspoed en in ontwikkeling van nijverheid was.

De vereeniging van België met Holland werd verbroken. Officiële mededeelingen overtuigden weldra de vijf Hoven, dat de middelen, oorspronkelijk bestemd, om die vereeniging in stand te houden, haar noch voor het oogenblik konden herstellen, noch in het vervolg bewaren; en zij voortaan, in plaats van de genegenheid en het geluk van beide volken ineen te smelten, slechts hartstogten en haat tegen over elkander zou stellen, en uit derzelver botsing slechts de oorlog met al zijne ijsselijkheden zou doen ontstaan. Het stond niet aan de Mogendheden, om de oorzaken te beoordeelen, die de banden hadden verbroken, welke zij gelegd hadden. Maar, toen zij die benden gescheurd zagen, stond het aan dezelve, al nog het doel te bereiken, dat zij zich, bij het daarstellen van de vereeniging, hadden voorgesteld. Het stond aan haar, door nieuwe middelen die rust van Europa te verzekeren, waarvan de vereeniging van België met Holland een der grondslagen had uitgemaakt. De Mogendheden werden er gebiedend toe geroepen. Zij hadden het regt, en de gebeurtenissen legden aan dezelve den pligt op, te beletten, dat de Belgische provincien, onafhankelijk geworden, inbreuk zouden maken op den algemeenen vrede en het evenwigt van Europa.

Zulk een pligt maakte alle vreemde medewerking onnoodig. Om gezamenlijk te handelen, hadden de Mogendheden slechts derzelver verdragen te raadplegen; slechts de uitgestrektheid der gevaren in acht te nemen, welke derzelver werkeloosheid of misverstand zouden hebben doen geboren worden. De pogingen der vijf Hoven, met oogmerk, om den strijd tusschen Holland en België te doen ophouden, en derzelver standvastig besluit, om een einde te maken aan alle maatregelen, die, van weerszijden, een vijandelijk aanzien zouden gehad hebben, waren de eerste gevolgen der overeenstemming van hunne gevoelens, nopens de waarde en de beginselen der plegtige verdragen, die hen verbinden.

Het bloedvergieten hield op: Holland, België, en zelfs de naburige Staten, zijn gelijkelijk aan de Mogendheden deze weldaad verschuldigd. De tweede toepassing derzelfde beginselen had plaats in het *protocol van den 20 December 1830*. Bij het blootleggen der beweegredenen, welke de vijf Mogendheden daartoe hadden genoopt, hield deze akte nog in de pligten, waarmede België, terwijl het deszelfs wenschen, aangaande de scheiding en onafhankelijkheid, vervuld zag, jegens Europa zou belast blijven.

Elke natie heeft hare bijzondere regten, maar Europa heeft ook zijn regt; het is de maatschappelijke orde, die aan hetzelve dat regt gegeven heeft. België, onafhankelijk geworden, vond de verdragen in werking, welke Europa bestieren; hetzelve moest dus die verdragen eerbiedigen en kon dezelve niet verbreken. Door deze verdragen te eerbiedigen, zou het handelen overeenkomstig de belangen en de rust van de groote maatschappij der Europesche Staten; door ze te verbreken, zou het de verwarring en den oorlog hebben veroorzaakt.

De Mogendheden alleen konden dit ongeluk voorkomen, en dewijl zij het konden, moesten zij het doen; zij moesten het heilzaam beginsel doen boven drijven, dat de gebeurtenissen, die in Europa een nieuwen Staat doen geboren worden, aan dien Staat geen meerder regt geven om het algemeene stelsel, in hetwelk hij treedt, te veranderen, dan de gerezen veranderingen in den toestand van een' ouden Staat, aan dezen laatsten de magt geven, om zich ontbonden te rekenen van deszelfs vroegere verbindtenissen;

een beginsel, hetwelk bij alle beschaafde volken is aangenomen; een beginsel, dat gegrond is op den algemeenen regel, dat de Staten hunne besturen overleven, en dat de onveranderlijke verpligting der verdragen voorschrijft aan diegenen, die dezelve aangaan; een beginsel, eindelijk, hetwelk niet kan worden over het hoofd gezien, zonder de beschaving te doen teruggaan, waarvan de zedekunde en de algemeene goede trouw gelukkig de eerste gevolgen en de noodzakelijkste waarborgen zijn.

In het protocol van den 20 December werden deze waarheden uitgedrukt, toen daarin het navolgende werd vastgesteld: « dat de Conferentie « zich zou bezig houden met het overwegen en beramen van zoodanige « nieuwe schikkingen, als het meest berekend zouden zijn, om de toe- « komstige onafhankelijkheid van België overeen te brengen met de be- « palingen der verdragen, met de belangen en de veiligheid der overige « Staten en met de handhaving van het Europesche evenwigt."

De Mogendheden wezen daarmede het doelwit aan, waarnaar zij streven moesten; sterk, wegens de zuiverheid van hare bedoelingen en hare onpartijdigheid, gingen zij hetzelve in der daad te gemoet. Terwijl zij van den eenen kant, door derzelver protocol van den 18 Januarij, vorderingen afwezen, welke altijd onaannemelijk zullen zijn, wogen zij, van den anderen kant, op het zorgvuldigste, alle gevoelens, die van weêrszijden geopperd werden, alle titels, die van weêrszijden werden ingeroepen. Uit deze welovergelegde overweging, uit de onderscheidene mededeelingen, gedaan door de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, en door de Belgische commissarissen, vloeide het definitive protocol van den 20 Januarij 1831 voort.

Het was te voorzien, dat de eerste ijver van eene opkomende onafhankelijkheid het er op zou toeleggen, om de billijke grenzen der verdragen en der verpligtingen, die er uit voortspruiten, te overschrijden. De vijf Hoven konden nogtans niet, ter gunste van de Belgen, het regt aannemen, om veroveringen ten koste van Holland of van andere Staten te maken. Maar verpligt, vraagstukken nopens grondgebied uit te wijzen, welke wezenlijk met derzelver eigene overeenkomsten en belangen in verband stonden, huldigden de vijf Hoven, ten aanzien van België slechts de beginselen, die zij zich zelve als onwrikbare grondregels hadden voorgeschreven. Voorzeker overschrijdden zij noch de palen der regtvaardigheid en billijkheid, noch de voorschriften van eene gezonde staatkunde, toen zij, onpartijdiglijk de grenzen aannemende, welke België van Holland vóór hunne vereeniging afscheidde, slechts aan de Belgen de magt ontzegden, om veroveringen te maken; deze magt hebben de Mogendheden verworpen, omdat zij die beschouwden, als den vrede en de maatschappelijke orde vernietigende.

De Mogendheden hadden nog over andere vraagstukken te raadplegen, welke met derzelver verdragen in betrekking stonden, en die, bijgevolg, niet zonder derzelver regtstreeksche medewerking, aan nieuwe beschikkingen konden onderworpen worden.

Volgens het protocol van den 20 December, moesten de instructien en de volmagten, voor de Belgische commissarissen gevraagd, die zich naar Londen zouden begeven, al de onderwerpen van de onderhandeling omvatten. Ondertusschen kwamen deze commissarissen aldaar zonder voldoende volmagt, en, zonder, nopens verscheidene belangrijke punten, inlichtingen te kunnen geven; terwijl toch de omstandigheden geen uitstel toelieten.

Desniettegenstaande deden de Mogendheden, bij derzelver protocol van den 27 Januarij, niets anders, dan, aan den eenen kant, de lasten optellen, waarmede het Belgische en het Hollandsche grondgebied bezwaard zijn; terwijl zij zich, aan de andere zijde, bepaalden tot het *voorstellen* van schikkingen, die op eene wederkeerige toegevendheid, op de middelen, om voor België de markten te behouden welke het meest tot deszelfs rijkdom hebben bijgedragen (de Oostindische bezittingen), en op de openbare begrootingen van het Koningrijk der Nederlanden gegrond waren.

Bij deze schikkingen zal de bemiddeling der Mogendheden altijd noodzakelijk zijn; want zonder dezelve zouden noch de partijen er toe kunnen komen, om elkander te verstaan, noch de bepalingen, waaraan de vijf Hoven in 1814 en 1815 onmiddellijk deel hebben genomen, kunnen gewijzigd worden.

De toestemming van Z. M. den Koning der Nederlanden, tot de protocollen van den 20 en 27 Januarij 1831, heeft aan de bemoeijingen van de conferentie van Londen beantwoord. Het nieuwe bestaan van België en deszelfs onzijdigheid verkreeg daardoor eene bekrachtiging, welke dezelve niet konden ontberen. Er bleef nu aan de Conferentie niets anders te doen over, dan een besluit te nemen, opzigtelijk het protest, dat in België tegen het eerstgenoemde dier protocollen is gedaan, hetwelk wegens deszelfs fundamentelen inhoud des te belangrijker is.

Bij dit protest wordt, in de eerste plaats, een *jus post liminii* (*) ingeroepen, hetwelk alleen aan onafhankelijke Staten toekomt, en, dien ten gevolge, niet aan België kan toekomen, vermits dat land nimmer onder zulke Staten geteld is. Hetzelfde protest gewaagt daarenboven van eenen afstand van landstreken, die niet aan België, maar aan eene derde Mogendheid gedaan is; die dus door België niet is verkregen, en waarop het zich dan ook niet beroepen kan.

De nietigheid van dergelijke vorderingen is baarblijkelijk. De Mogendheden hebben, wel verre van het grondgebied der oude Belgische provincien aan te randen, alleen de onschendbaarheid der daaraan grenzende Staten verklaard en gehandhaafd. Wel verre van de grenzen dier provincien te vernaauwen, hebben zij daar in begrepen het Prinsdom van Luik, dat er vroeger geen deel van uitmaakte.

Voor het overige, heeft België alles verkregen, wat het konde begeeren, namelijk: afscheiding van Holland, onafhankelijkheid, uitwendige veiligheid, waarborging van zijn grondgebied en zijne onzijdigheid, vrije vaart op de stroomen, die aan hetzelve tot uitweg strekken, en vreedzaam genot zijner nationale vrijheden.

Zoodanig zijn de schikkingen, tegen welke men, in het bedoelde protest, het openlijk erkende oogmerk aan den dag legt, om noch de bezittingen, noch de regten der aangrenzende Staten te eerbiedigen.

De gevolmagtigden der vijf Mogendheden, overwegende, dat zulke oogmerken inzigten zijn tot verovering, welke met de bestaande traktaten, met den vrede van Europa en gevolgelijk met de onzijdigheid en de onafhankelijkheid van België onbestaanbaar zijn, verklaren:

1°. Dat de schikkingen, vastgesteld in het protocol van den 20 Januarij 1831, *fundamentele* en *onherroepelijke schikkingen* zijn, gelijk dezelve dit sedert derzelver oorsprong zijn geweest;

2°. Dat de onafhankelijkheid van België door de vijf Mogendgeden niet zal erkend worden dan op de voorwaarden en binnen de grenzen, welke voortspruiten uit de gezegde schikkingen van den 20 Januarij 1831;

3°. Dat het beginsel der onzijdigheid en onschendbaarheid van het Belgische grondgebied, binnen de hierboven vermelde grenzen, in kracht, en voor de vijf Mogendheden verbindend blijft;

4°. Dat de vijf Mogendheden, getrouw aan derzelver verbindtenissen, zich het volle regt toekennen om te verklaren, dat de Vorst van België, door zijnen persoonlijken toestand, moet voldoen aan het beginsel van het aanwezen van België zelf, en aan de zekerheid van de overige Staten; dat hij, zonder eenige voorbehouding, gelijk Z. M. de Koning reeds gedaan heeft, ten aanzien van het protocol van den 21 Junij 1814, alle fundamentele schikkingen, vervat in het protocol van den 20 Januarij 1831, aannemen en zich in staat bevinden moet, om het vreedzaam genot daarvan aan de Belgen te verzekeren.

5°. Dat de vijf Mogendheden, na de vervulling dezer eerste voorwaarden, zullen voortgaan, hare bemiddeling en goede diensten aan te wenden, ten einde van weêrszijden de verdere schikkingen worden aangenomen en uitgevoerd, welke, ten gevolge der scheiding van Holland en België, noodzakelijk zijn geworden;

6°. Dat de vijf Mogendheden het regt erkennen, volgens hetwelk de overige Staten zoodanige maatregelen zouden nemen, als zij noodig mogten oordeelen, om hun wettig gezag te doen eerbiedigen of te herstellen, in al de hun toebehoorende landen, aangaande welke het bovengenoemde protest vorderingen maakt, en die gelegen zijn buiten het onzijdig verklaarde Belgisch grondgebied (Luxemburg).

7°. Dat Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, zonder voorbehouding zijnde toegetreden, door het protocol van den 18 Februarij 1831, tot de schikkingen, betrekkelijk de scheiding van België en Holland, *iedere onderneming der Belgische autoriteiten tegen het grondgebied, hetwelk bij het protocol van den 20 Januarij Hollandsch verklaard is, zal aangezien worden, als eene hernieuwing van den worstelstrijd, aan welken de vijf Mogendheden besloten hebben paal en perk te stellen.*

(*Get.*) Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuscewic.

Volgens het Fransche blad *le Journal des Débats*, heeft dit protocol in Brussel groote verslagenheid verwekt.

(*) D. i. een regt, van eene verlorene zaak van eenen vreemdeling of van eenen vreemden Staat terug te krijgen en in den vorigen toestand te herstellen.

In 's Gravenhage, bij P. E. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 419.